

dele dig, at min Fader nu til Morgen er afgaaet ved Døden. Jeg kom altsaa akkurat tidsnok til at tage Afsked med ham, saaledes som jeg havde ønsket det. — Kun disse Linjer i Hast. Du hører snart fra mig igen.»

Efter at have underskrevet Brevet sad han igen en Stund og overvejede. Saa tilføjede han i en Efterskrift:

»Muligvis bliver jeg her til Begravelsen.«

Udefra var der imidlertid begyndt at spores Liv. Byen var ved at vaagne. En Arbejdsvogn rumlede gennem Gaden, og hist og her fra hørtes tunge Træskotrin.

Mens Dagslyset vandt mere og mere Magt, klædte Per sig af og gik iseng. Kort efter sov han.

*

*

*

Fem Dage derefter blev Pastor Sidenius begravet fra Byens Sognekirke. Et Par Aftener forinden var hans Lig bleven ført derhen, og adskillige af Menighedsmedlemmerne havde allerede da indfundet sig for at ledsage det som en Slags Æresvagt. Derimod var Per ikke tilstede ved denne Lejlighed. Den Stemning, som i Løbet af Dødsnatten var bleven vakt hos ham, havde han forholdsvis hurtigt rystet af sig; allerede den næste Dag var Indtrykket af Begivenheden stærkt svækket. Dog havde han ikke villet rejse bort, før Faderen var begravet; men for at faa de mellemliggende